

odvolací soud odmítl, ježto jde o věc nepatrnou a v odvolání není uplatňován žádný z důvodů zmatečnosti uvedených v § 477 c. ř. s. pod čís. 1—7. Rovněž odmítl útratový rekurs žalovaného jako nepřipustný podle § 517 čís. 5 c. ř. s.

Nejvyšší soud odmítl rekurs žalovaného.

Důvody:

Rekurs žalovaného do odmítacího usnesení odvolacího soudu jest nepřipustný a musil býti podle § 523 c. ř. s. odmítnut. Jde o věc nepatrnou, třebaže byla zažalována pohledávka 500 Kč a třebaže nebylo v první stolici jednáno podle předpisů o řízení bagatelním. Rozsudkem prvního soudu byla původní pohledávka rozštěpena ve dvě části. Žalovaný se odvolal a přirozeně odvolati mohl jen pokud byl odsouzen k zaplacení částky 120 Kč a útrat sporu. Jen v té příčině byl by měl odvolací soud přezkoumati rozsudek prvního soudu (§ 462 c. ř. s.). S hlediska žalovaného jest tomu tak, jakoby hned od původu byl býval žalován a odsouzen jen k zaplacení bagatelní částky 120 Kč. Právě-li zákon v § 501 c. ř. s., že »v nepatrných věcech« jest odvolání přípustné jen z důvodů zmatečnosti podle § 477 čís. 1 až 7 c. ř. s., a právě-li v § 517 poslední odstavec c. ř. s., že proti usnesením odvolacího soudu »ve věcech nepatrných« jest rekurs vyloučen, nerozeznává, zda byla věc nepatrnou již od původu, či zda se jí stala později, buďsi obmezením žaloby podle § 453 druhý odstavec c. ř. s. nebo procesuálním rozštěpením. Účel zákona jest týž, by totiž v nepatrných věcech byl odvolací soud ušetřen ve sporu rozhodování věcného a odvolací soud rozhodování vůbec (§ 502 druhý odstavec c. ř. s.). Pokud šlo o útratový rekurs, jenž byl také odvolacím soudem odmítnut, jest toto usnesení podle § 517 poslední odstavec nenapadatelné. V tom smyslu rozhodl nejvyšší soud již opětovaně, tak na př. čís. 346 sb. n. s.

Čís. 9761.

Z prohlášení v žalobě o obnovu, které jiné rozhodnutí se má státi ve věci hlavní na místě napadeného rozhodnutí, lze jasně seznati, pokud má býti napadené rozhodnutí odstraněno (§ 536 čís. 5 c. ř. s.).

(Rozh. ze dne 22. března 1930, Rv I 720/29.)

Žalobu o obnovu řízení oba nižší soudy zamítly. Nejvyšší soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc odvolacímu soudu, by o odvolání znovu jednal a rozhodl.

Důvody:

Odvolací soud nevyhověl odvolatelově žalobě o obnovu, protože prý nevyhovuje předpisu § 536 čís. 5 c. ř. s., by obsahovala i prohlášení,

jednak, do jaké míry má býti rozhodnutí ve sporu hlavním odstraněno. jednak jaké jiné rozhodnutí se navrhuje, projednávaná žaloba o obnovu však vyhovuje sice požadavku druhému, ale nikoli i požadavku prvému, neobsahujíc prohlášení, že se žádá zrušení rozsudku ve sporu hlavním. Dovolání, opřené o dovolací důvody vadnosti řízení a právní mylnosti (§ 503 čís. 2 a 4 c. ř. s.), napadá tento názor odvolacího soudu právem. Předpis § 536 c. ř. s. platí jak pro žalobu pro zmatečnost, tak i pro žalobu o obnovu. Prohlášení, jak dalece se navrhuje odstranění napadeného rozhodnutí, jest třeba především při žalobách pro zmatečnost. Při těch jest řízení a rozhodnutí obmezeno toliko na otázku zmatečnosti a hlavní spor není po stránce hmotného práva znovu přezkoumáván. Nutno proto prohlásiti, jak dalece se navrhuje odstranění napadeného rozhodnutí pro zmatečnost. Při žalobách o obnovu nutno však, povolí-li se obnova, ještě jednati a rozhodnouti o věci samé. V té příčině musí žaloba o obnovu obsahovati ovšem také prohlášení, které jiné rozhodnutí se na místě napadeného rozhodnutí má ve věci hlavní státi. Z něho jest však jasně též seznati, pokud napadené rozhodnutí má býti odstraněno, neboť pokud rozsudek žalobě o obnovu vyhovuje, je tím původní rozsudek o hlavní věci již mocí práva odstraněn, aniž jest třeba učiniti v rozsudku zvláštní výrok.

Čís. 9762.

Služebnosti průhonu dobytka a cesty lze nabyti i pro pozemek, jenž není věnován zemědělství. Jde o služebnost pozemkovou, děje-li se výkon služebnosti ve prospěch vlastníka pozemku jako takového a nese-li se úmysl vykonavatele služebnosti k výkonu ve prospěch hospodaření na pozemku nebo ve prospěch jeho užívání.

(Rozh. ze dne 22. března 1930, Rv I 873/29.)

Žalobu, by bylo uznáno právem, že žalované nepřísluší po pozemcích žalovaných choditi, dobytek honiti a trakařem jezdit a že žalovaná jest povinnou zdržeti se výkonu těchto práv, procesní soud první stolice zamítl. Odvolací soud vyhověl k odvolání žalobkyně žalobě, pokud se týkala práva žalované dobytek honiti a trakařem jezdit.

Nejvyšší soud k dovolání žalované obnovil rozsudek prvního soudu.

Důvody:

Odvolací soud, vyhověv částečně odvolání žalující strany, přiznal žalované straně jen služebnost stezky, nikoli však též služebnost průhonu dobytka a jízdy trakařem, ježto služebnosti stezky může prý býti nabyto ve prospěch jejího domku, při čemž vpočtení držby předchůdci má místo nikoli však též služebnosti průhonu dobytka a jízdy trakařem,